

Az Evangélium

Paul Washer

illbehonest.com/hungarian

A mai üzenet mindenkinek szól. Egy bizonyos dolgról szerettem volna tanítani, de amikor az imént bejöttem, rájöttem, hogy másról kell beszélnem, valami olyanról, ami nagyon közel áll a szívemhez. Lehet, hogy egy kicsit elhúzódik a mai tanítás, de most nagy szükség van erre. Ha szeretnéd megtudni, hogy miről szól ez a gyülekezet, hát, ez a mai tanításból kiderülhet számodra. Jézus Krisztus evangéliumáról lesz szó és erre rávágod, hogy: Ó, azt már ismerem! Nem, nem ismered és én sem ismerem. Tudok bizonyos dolgokat róla és te is tudsz bizonyos dolgokat róla, de nem tudsz mindent, amit tudni lehet róla. Ma Amerikában azt tanítják, hogy az evangélium az első dolog, amit megtanulsz mielőtt tovább lépnél valami sokkal fontosabbra. Nem így van. Amint említettem a minap, abban a pillanatban, amikor Jézus visszatér, mindent tudni fogsz a második eljövételéről, de egy örökké tartó örökkévalóságot töltesz majd a mennyben és még mindig nem fogod megérteni Isten teljes dicsőségét, amint az az evangéliumban ki lett nyilvánítva. Az evangéliumról fogok beszélni és olyan dolgokat mondok majd, amiket talán még sosem hallottál. A Korinthusiakhoz írt második levélben szeretném kezdeni. Lapozzunk oda, 2 Korinthus, 5. fejezet, 20-as és 21-es vers: „Tehát Krisztusért járva követségben, mintha Isten kérne általunk: Krisztusért kérünk, béküljete meg az Istennel.” Ez a mai kérésem felétek, hogy béküljete meg Istennel, váljatok kereszténnyé, higgyete az Úr Jézus Krisztusban és üdvözüljete. Nos, ezzel van egy kis gond: ma nagyon sokan mondanák ugyanezt, de aztán végigvezetnek egy kis programon, vagy feltesznek néhány kérdést, és ha mindegyikre igennel válaszolsz, akkor a végén megkérlik, hogy ismételd el egy imát, amit mondanak. És ha azt is megtette, ezt mondják: „Üdvösséged van! Köszöntünk Isten családjában!” Sajnálom, de én ezt nem fogom megtenni. Elmondom nektek az evangéliumot és kérni fogom, hogy térj meg a bűneidből és higgy Jézus Krisztusban. Elmondom, hogy egy embernek hogyan lehet bizonyossága, hogyan tudhatja, hogy valóban üdvözül, de nem mondhatom azt, hogy „üdvösséged van”, mert azt a Szentlélek munkálja ki. És komolyan figyelmeztetek, hogy nem számít, hányszor kiáltasz Istenhez, hogy mentsen meg, vagy saját magad szerint mekkora a hited, ha nem történik valódi változás az életedben, akkor nincs bizonyíték arra, hogy igazán hiszel az Úr Jézus Krisztusban, mint Megváltódban. Ez a régi módja ennek és nagykövetként ezt őszintén el kell mondanom. De azt is őszintén el kell

mondanom, hogy mi az evangélium, és ma ezt fogom tenni. A 21-es versben Pál azt írja Krisztusról, „Mert azt,” tehát itt Jézusról beszél, „aki nem ismert bűnt, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk Őbenne.” Tudom, hogy már máskor is hallottátok ezt a verset, de értitek is? Nézzük meg az első részét: Isten Jézust, aki nem ismert bűnt, bűnné tette értünk. Jézus sok olyan dolgot tett, ami csodálatra méltó volt, ugye? Úgy értem, teljesen lenyűgöző volt: kiűzött démonokat, járt a vízen, lecsendesítette a tengert és feltámasztott halottakat. Olyan sok mindent csinált, de az, ami szerintem a leginkább lenyűgöző dolog Jézussal kapcsolatban az az, hogy nem ismert bűnt. Szeretném, ha ezen elgondolkoznátok. Azt mondod: „értem, soha nem szegte meg Isten törvényét.” Ez igaz, de menjünk ennél mélyebbre. Még jobban gondoljatok bele! Egész életedben, az egész életedben és gondolataidban, sohasem volt egyetlen olyan pillanat sem, egyetlen egy sem, --> amikor úgy szeretted Istent, ahogy Ő azt megérdemli. Tudatában vagy ennek? Egyetlen egy pillanat sem volt az egész életedben, amikor úgy szeretted Istent, ahogyan Ő azt megérdemli. Krisztus viszont élete minden napjának minden pillanatában pontosan úgy szerette Istent, ahogy Ő azt megérdemli. A mi életünkben nem volt egy olyan pillanat sem, amikor azt, amit tettünk, tökéletesen Isten dicsőségére tettük volna. Egyszer sem. De Krisztus minden tette, minden szava és minden gondolata, minden egyes dolog, amit tett, tökéletesen Isten dicsőségére volt. Szeretnél a saját cselekedeteid által üdvözülni? Akkor ezt kell tenned: utánoznod, imitálnod kell Jézus Krisztust mindenben, a születésétől egészen a haláláig. Úgy gondolom egyértelmű, hogy ebben elbuktál. Gondolkodj el ezen! Valaki egyszer ezt kérdezte tőlem: „Paul testvér, mi a legnagyobb bűn?” és kicsit viccesen azt válaszoltam, hogy „hát, gondolom a legnagyobb bűn, az, ha megszegjük a legnagyobb parancsolatot.” A legnagyobb parancsolat pedig, hogy szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes erődből és teljes elmédből. Ezt sosem tetted, és én sem tettem. De gondoldj bele: Krisztus mindig ezt tette. Micsoda ember volt Ő, micsoda fenséges személy, aki ezen a földön járt! De itt azt látjuk: „Mert azt, aki nem ismert bűnt, bűnné tette értünk.” Mit is jelent ez? Ha csak egy kicsit is ismered a teológiát, akkor tudod, hogy itt nagyon veszélyes vizekre evezünk. Mit jelent az, hogy az Atya Jézust bűnné tette értünk? A világ néhány legnagyobb teológusa azt mondta: „légy nagyon óvatos, hogy mit mondasz erről, ne mondj túl sokat, de túl keveset se! Ez egy nagyon nehéz szövegrész.” Biztosan te is már gyakran olvastad, de leültél valaha is, hogy megkérded: „mit mond itt Isten?” Ez azt jelenti, hogy amikor Jézus Krisztus a kereszten függött, akkor a tökéletes természete valahogyan koszossá és romlottá, bűnössé változott volna? Hogy valamilyen módon ebből a fenséges lényből, ami volt, átváltozott valami morálisan torzzá, koszossá és bűnössé? Ezt jelenti ez a mondat? Semmiképpen sem! Azon a kereszten egy pillanatig sem volt más, mint Isten hibátlan

Báránya, teljesen tökéletes volt. Akkor mit jelent az, hogy bűnné lett? A választ erre az igevers második része adja. Azt írja: „Mert azt, aki nem ismert bűnt, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk Őbenne.” Csupán ezt a kérdést kell feltennünk: hogyan lesz egy hívő igaz? Mit jelent az, hogy egy hívő igaz lesz? Hát, ezt jelenti: abban a pillanatban, amikor az az ember hisz Jézus Krisztusban, az nem azt jelenti, hogy abban a pillanatban tökéletesen igazzá válik és soha többé nem követ el bűnt, nem azt jelenti, hogy egy tökéletesen igaz lényé válik, amely képtelen bűnözni. A kifejezés egy jogi, egy törvényszéki kifejezés. Jelentése ez: abban a pillanatban, amikor Jézus Krisztusba vetted a hited, Isten trónusa előtt jogilag igazzá válsz Őelőtte. És nem csak jogilag nevezted igazzá: onnantól kezdve, Isten úgy is bánik veled, mint aki igaz Őelőtte. Hát nem csodálatos egy igazság ez? Az alapján kiált ki téged jogilag igaznak Őelőtte, amit Krisztus tett érted. Majd úgy bánik veled, mint azzal, aki igaz Őelőtte és nem annak alapján, ahogyan éltél azon a napon, hanem Krisztus tökéletes befejezett munkája alapján. Akkor ezt vezessük át arra a mondatra, hogy „azt, aki nem ismert bűnt, bűnné tette értünk.” Ez nem azt jelenti, hogy a kereszten Krisztus romlottá vagy koszossá vált volna a személyében vagy természetében. Hanem ezt jelenti: Isten népének a bűne át lett ruházva Krisztusra. A mi bűnünket Őreá helyezték. Amikor egy hívő hisz Jézusban, akkor nem csak megbocsátást nyer, hanem még Krisztus igazságát is megkapja. Olyan, mintha Krisztus igazságába öltözne. A kereszten a mi bűnünket Krisztusra terhelték. Érted ezt? Rá lett hárítva, Neki lett tulajdonítva. Bár Ő hibátlan volt, Isten tiszta és feddhetetlen Báránya, Rá helyezték a mi bűnünket, Rá helyezték a vétkeinket és az Atya úgy bánt Vele, ahogyan velünk kellett volna bánnia. Érted ezt? Hogyan kellett volna bánnia velünk? Isten haragjának, Isten igazságos haragjának ki kellett volna öntetnie az egész emberiségre a bűneink miatt, de a vétkeinket Krisztusra helyezték és ami nekünk járt volna, azt is reá mérték ki. A bűn, amit elhordozott, a mi bűnünk volt, egy áthárított bűn volt. De ettől persze nem volt kevésbé fájdalmas. Valódi véték volt. Képzeld el egy embert, aki bűnbe született és egész életében bűnben él. Tisztátalan ajkú ember, aki tisztátalan ajkú nép között lakik. Megszokta a bűnt, megszokta az ítéletet. Megszokta Isten haragját és mégis azt mondja a Biblia (Ézs 6:5), hogy amikor meghal és Isten előtt áll, rémisztő lesz annak a bűnös lénynek egy szent Isten előtt állni. Micsoda szégyenérzet! Bár ennek az embernek a szíve kökemény, mégis hihetetlen szégyent érez majd a bűnei miatt. Most képzeld el ezt: Isten szent és tiszta Fia, aki nem ismert bűnt, aki sosem sértette meg az Atyát, aki csak mosolyogva ismerte Istent, sehogy máshogy. Azon a fán, egy pillanat alatt elhordta az összes bűnödöt és vétkeidet és érezte az Atya haragját. Képtelenség leírni, hogy az milyen lehetett. Képzeld el, hogy néhányan itt a hölgyek közül, akik nem nagyon ismerik a világot, akik egy tisztasággal és jósággal teli, védett életet élnek, mondjuk felmennek

Chicagóba, hogy bizonysgot tegyenek az utcán. Találkoznak egy csoport prostituálttal, akik kemények, koszosak és romlottak. Elkezdnek bizonysgot tenni nekik, de hirtelen ott terem a rendrség, mindnyájukat megfogják és betuszkolják a járőr kocsiba. Ugye a prostituáltak már nagyon sokszor átérték ezt, nevetnek, viccelődnek és szitkozódnak a rendőrökkel, de te, te még levegőt is alig kapsz. Annyira szégyelled magad, olyan koszosnak érzed magad. Egész életedben semmi ehhez fogható nem éltél még át. Aztán bevisznek az örsre és durván bánnak veled, leveszik az ujjlenyomatod, kinevetnek, lefotóznak, aztán bedobnak a cellába. Amíg ott ülsz a cellában, a prostituáltak arról beszélnek, hogy majd ki jön óvadékat fizetni értük, meg reszelgetik a körmüket, vicceket mesélnek egymásnak. Jól érzik és nem zavartatják magukat. Te pedig a kínok kínját éled át a lelkedben. Micsoda szégyen! Érted? Nem vagy hozzászokva az ilyen dolgokhoz és koszosnak érzed magad. Most képzeld el Krisztust, aki nem ismert bűnt, és mégis, azon a fán Rá lett hártva a te bűnöd és vétked és az Atya úgy bánt a Fiával, ahogyan veled kellett volna bánnia. Hát ez egy csodálatos, csodálatos dolog. Van az Igében egy rész, a Galatákhöz írt levél 3. fejezetében, ami így hangzik, -es vers: „Átkozott mindenki, aki nem marad meg abban, amiről meg van írva a törvény könyvében, hogy azt kell cselekedni.” Most rólad és rólam szeretnék beszélni a Krisztus előtti állapotunkról és fogok mondani néhány nagyon kemény dolgot is, de azzal a céllal mondom ezeket, hogy jobban megértsétek, hogy Jézus mit tett értetek. „Átkozott mindenki, aki nem marad meg abban, amiről meg van írva a törvény könyvében, hogy azt kell cselekedni.” Tehát te és én átok alatt vagyunk. Az, aki a törvény egy parancsolatát is megszegte, olyannyira bűnös, mint aki mindet megszegte. És valóban, az egész törvényt megszegettük. Nem találsz olyan parancsolatot, amit te meg én nem szegtünk volna meg valamilyen formában. És a Biblia azt mondja, hogy emiatt átok alatt állunk. Krisztushoz jutásunk előtt átok alatt álltunk. Átok alatt lenni azt jelenti, hogy meg vagyunk pecsételve, hogy el vagyunk választva Istentől és az Ő népétől. Szerintem az a leghatékonyabb, ha így írom le nektek: átok alatt lenni azt jelenti, hogy a szent egek előtt és mindazon áldott teremtmény előtt, akik Isten jelenlétében laknak, te és én annyira koszosak, sötétek és undorítóak vagyunk, annyira torzak és utálatosak vagyunk előttük, hogy az utolsó dolog, amit hallanánk, amint a pokolba lépünk, az lenne, hogy az egész Teremtés feláll és megtapsolja és dicséri Istent azért, mert megtisztította a földet a jelenlétünktől. Ennyire gonosz az ember. És ha ez neked nem tetszik, akkor az evangélium sem tetszhet. Ez a bűnünk valósága. Erre kérded: „Paul testvér, miért mondasz ilyeneket?” Azért, mert azt szeretném, hogy szeresd Istent, és hogy értékeld az evangéliumot. Egy gazdag embert hidegen hagyná, ha felajánlanék neki egy párizsis zsömlét, míg egy éhhalál szélén lévő ember még a kezemet is megcsókolná érte. Minél inkább felismerjük a sötétségünket, torz és görbe hajlamainkat, és azt,

hogy mennyire koszosak és undorítóak voltunk Krisztusban való hitünk előtt, annál jobban örvendezhetünk abban, amit Jézus tett értünk, különösen, hogy tudjuk, hogy mindezt helyettünk kellett elszenvednie. Krisztus elhordozta az átkot, elhordozta az átkot. Elszenvedte az átkot, ami rám szállt, elszenvedte az átkot, ami rád szállt – ugye érted? Micsoda árat fizetett! Ha ezt egyszer megérted, akkor soha többé nem kérdőjelezed meg szeretetét irántad. Ha ezt megteszed, Ő bármit megtesz érted. Annak érdekében, hogy el tudjuk képzelni, hogy milyen volt Krisztusnak az átkaink alatt szenvednie, lapozzunk Máté evangéliumának 5. fejezetéhez, a Boldogmondásokhoz. Vegyük a Boldogmondásokat és fordítsuk visszájára azokat. A mondások Isten áldásáról szólnak, fordítsuk meg őket és lássuk, hogy mit tanulhatunk a keresztről a Boldogmondásokból. Azt írja, hogy az áldottaké (boldogoké) a mennyek országa. „Boldogok a lelki szegények, mert övék a mennyek országa.” Az áldottaké a mennyek országa, de az átkozottaknak tilos belépni oda. Tiéd a mennyek országa, mert Krisztus elhordozta az átkot és Tőle megtagadták a belépést, amikor felkiáltott, hogy „Én Istenem, Én Istenem, miért hagytál el engemet?” Mindig, amikor valaki kérdezi tőled, hogy „Hogy vagy?” és azt válaszolod, hogy „Áldott vagyok”, akkor tudd, hogy csakis azért vagy áldott, mert Jézus átkozott volt. Ez teljesen új értelmet ad a mondatnak, ugye? Lerántja róla a felszínességet. Az áldottak isteni vigasztalásban részesülnek, az átkozottak isteni harag elszenvedői. Pál is beszél arról a vigasztalásról, amit tapasztalt, és amivel másokat is vigasztalhatott. A Zsoltárok 103. fejezete Istennek a hívő felé irányuló vigasztalásáról szól. Az egyetlen ok, amiért a hívő részesülhet ebben a vigasztalásban, az az, hogy Krisztus azon a fán átkozott volt. Az áldottak megelégedettek, az átkozottak szálnalmasak és nyomorultak. Az áldottak irgalmasságot nyernek, de az átkozottakat irgalom nélkül elítélik. Csak ma reggel, a felkelés és a gyülekezetbe érkezés között, elég bűnt követtem el, hogy megérdemeljem a halált. Micsoda irgalmat nyertem! És mindez csak azért, mert Őt ettől elvágta a kereszten. Az áldottak meglátják az Istent, az átkozottakat elvágják az Ő jelenlététől. Az áldottak Isten fiainak nevezetnek, az átkozottakat megszegyenítve kitagadják. „Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engemet?” Azért, mert azon a fán Isten Szent Fia elhordozta a bűneinket és elhordozta az átkunkat. Úgy bánt Vele az Atya, ahogyan veled és velem kellett volna bánnia. Lépünk tovább. Most szeretnék egy kis történelem órát tartan Nektek az Ószövetségből, csak egy kis leckét. Mózes 5. könyvének . fejezetében Isten két csoportra osztotta fel Izráel népét. Az egyik csoport a Garizim hegyén állt, a másik az Ébál hegyén. Azoknak, akik az Ébál hegyén álltak, az volt a feladatuk, hogy kimondják, hogy kihirdessék az átkokat, amelyek azokra szállnak, akik megszegik Isten parancsolatait és megsértik az Ő szövetségét. Garizimen pedig az áldások lettek kimondva, kihirdetve. Arról a hegyről erős hanggal kikiáltották azokat az áldásokat, amelyek azt illetik meg,

aki megtartja Isten szövetségét és engedelmeskedik a parancsolatainak. Tehát, hogy lássátok a helyzetet: két hegyünk van Ébál hegye és az átkok kihirdetése azokra, akik engedetlenség a törvénnyel szemben, valamint Garizim hegye és az áldások kihirdetése azokra, akik engedelmesek és megtartják Isten szövetségét. Ugye a te hegyed, az én hegyem az Ébál hegye. Mindnyájan megsértettük Isten szövetségét és engedetlenség voltunk minden egyes parancsolattal szemben. Az emberek csak egyfajta csoportba sorolhatóak, csak egyfajta ember van, nincsenek különféle fajok. Mind Ádámtól származunk, mind Ádám apánk fiai vagyunk és mindnyájan, mint az apánk is, engedetlenség voltunk és megszegtek Isten parancsolatait. Ezt érted, ugye? Megsértettük a szövetségét, mindnyájan. Egységben állunk Isten elleni lázadásunkban, egy család vagyunk. Tehát Ébál hegye a miénk, de Garizim hegye Krisztusé, az Egyetlené, aki megtartotta a szövetséget. Ő az Atya minden parancsolatát megtartotta. Életének minden másodpercében tiszteletben tartotta a szövetséget. Ő tényleg így tett. De a kereszten ez felcserélődik: Krisztus volt az egyetlen szövetség-megtartó, aki valaha ezen a földön élt. Ő felkerül a keresztre és Ébál hegyének minden átka a fejére száll. És szeretném felolvasni nektek ezeket az átkokat, de szeretném, ha úgy hallgatnátok, mint ami Krisztusra száll. R. C. Sproul-t idézem olyasvalamivel, amit néhány éve mondott: „Amikor Krisztus, elhordozva népének a vétkeit feltekintett a mennybe és felkiáltott, „Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engemet?”, az Atya visszanezett a Fiúra haraggal teli tekintettel és azt mondta „a te Istened elátkoz téged“. Gondold csak végig! Neked kellene átkozva lenned, örökre elátkozva. Azért, hogy mi megmenekülhessünk, valakit el kellett átkozni, valakit meg kellett büntetni helyettünk. Itt vannak a szövetségi átkok a törvényből, csak felolvasom őket és Krisztusra vonatkoztatom. Olyan, mintha, amikor a Fiú feltekintett az Atyára, az Atya ezt válaszolta volna neki: „Átkot, zűrzavart és fenyegető veszélyt bocsát rád az Úr ... úgyhogy hamarosan elpusztulsz, és elveszel.” (5Móz 28:20) „Megver az Úr tébolyodással, vaksággal és elmezavarral. Déli napfényben is tapogatózni fogsz, ahogyan a vak tapogatózik a homályban ... és nem segít rajtad senki.” (5Móz 28:28-29) „Örömet leli az Úr abban, hogy tönkretesz és kipusztít; kigyomlál a földről.” (5Móz 28:63) „Átkozott leszel a városban, és átkozott leszel a mezőn.” (5Móz 28:16) „Átkozott leszel jártodban-keltedben.” (5Móz 28:19) „Fejed fölött az ég olyan lesz, mint az érc, alattad a föld pedig olyan, mint a vas.” (5Móz 28:23) „Borzadva, példabeszédben, maró gúnnyal fognak emlegetni a népek.” (5Móz 28:37) „Rád szállnak mindezek az átkok, üldöznek és kísérnek téged, míg el nem pusztulsz, mert nem hallgattál Istenednek, az Úrnak a szavára, nem tartottad meg parancsolatait és rendelkezéseit, amelyeket megparancsolt neked.” (5Móz 28:45) Úgy lett megátkozva azon a fán, mint egy ember, aki bálványt készít és titokban felállítja azt. Úgy lett megátkozva, mint aki meggyalázza a szüleit,

aki áthelyezi a szomszéd telekhatárát vagy téves útra vezet egy vak embert az utcán. Úgy lett megátkozva, mint aki elferdíti az igazságszolgáltatást egy idegennel, árvával vagy özvegygel szemben. Úgy lett megátkozva, mint aki mindenféle erköcstelenséggel és perverzióval bűnös, mint aki titokban megsebesíti a szomszédját vagy fizetségért leüti az ártatlant. Úgy lett megátkozva, mint aki nem teljesíti és nem is igazolja a törvény szavait azáltal, hogy cselekedné azokat. Minden átok, aminek a te fejedre és az én fejemre kellett volna szállnia, Krisztusra szállt, Isten szent és drága Fiára. Isten szent és igazságos. Nem tudja csak úgy semmibe venni a bűneidet, nem hagyhatja figyelmen kívül. Nem tud csak úgy megbocsájtani neked; szükség van jóvátételre. Isten igazságosságát meg kell elégíteni, mielőtt békét köthetne velünk. Az egyetlen módja annak, hogy kielégüljön az igazságosság az az, hogy a harag kiáradjon a bűnösre. De Krisztus a bűnös helyébe lépve elszenvedte azt, ami a bűnöst illette volna meg. A Példabeszédekben van egy csodálatos rész, így szól: „Ahogyan elszáll a madár, és elrepül a fecske, úgy az ok nélküli átok sem teljesül.” (Péld 26:2) Nem teljesülhetett átok Krisztuson. Szent és feddhetetlen volt. De akkor mégis hogyan teljesült az átok az Egyetlenen, aki megtartotta a szövetséget? Hogyan történhetett? Úgy, hogy a kereszten a Szövetség Megtartója elhordozta a bűneidet. Minden egyes vétke, amit Isten igazságossága ellen elkövettél, elhordozott. Dávid, a zsoltáríró így kiáltott fel: „Boldog, akinek hűtlensége megbocsáttatott, vétke eltöröltetett. Boldog az az ember, akinek az Úr nem rója fel bűnét és nincs lelkében álnokság.” (Zsolt 32:1-2) Figyelj: „Boldog, akinek hűtlensége megbocsáttatott, vétke eltöröltetett.” Isten nem akar eltörölni vétkeket, nem akarja csak úgy eltörölni, mintha mi sem történt volna. Ha ezt tenné, ugyanannyira igazságtalan lenne, mint mi vagyunk. Nem törölheti el, meg kell váltania, fizetni kell érte. És ez történt a kereszten. Érted? Lehet, hogy tényleg sosem értetted meg igazán az Evangéliumot. Látod, ezt nem lehet letömöríteni négy lelki szabályra vagy egy traktátusba, ami 5 dologról szól, amit Isten szeretne tudatni veled. Ez az evangélium! Úgy gondolod, hogy nincs erő az Evangéliumban? Ez azért van, mert senki sem prédikál róla. Igenis van erő az Evangéliumban, de ez az Evangélium botrányos. Az emberek utálják; sérti őket és ezért csikorgatják a fogaikat. Nem voltak hajlandóak meghallani, mert tisztán megmondja az embernek, hogy ő milyen, az ember pedig ezt nem akarja hallani. De hallania kell ahhoz, hogy meg tudjon térni. Tehát „boldog az, akinek hűtlensége megbocsáttatott, vétke eltöröltetett. Boldog az az ember, akinek az Úr nem rója fel bűnét.” Ezt írtam még ide: A kereszten a Krisztusra áthárított bűn be lett mutatva Isten és az Ég Serege előtt. Krisztust kifüggesztették emberek előtt és közszemlére tették angyalok és ördögök előtt egyaránt. A bűnök, amiket hordozott, nem lettek megbocsájtva neki és a vétkek, amiket viselt, nem lettek eltörölve. Ha egy ember áldottnak számít, mert nem hárul rá büntetés, akkor Krisztus

minden mértéket meghaladóan átkozott volt mindnyájunk bűne miatt. Krisztust úgy kezelték, mint a szövetség megszegőjét, amint le van írva a Móábnál történt szövetség megújításában. Most nagyon figyeljétek! Móáb földjén, amikor Isten megújítja a szövetséget, valami nagyon fontosat mond arról, aki megszegi szövetségét. És figyeljétek az egyes szavakat, mert ezekből kihallom, hogy a történelem során később kell keresni azt a valakit, aki majd eljön és bevégzi ezt az ügyet. Ezt mondja itt Isten a szövetség megszegője ellen: „fölgerjed az Úr haragos indulata az ilyen ember ellen, és rászáll arra minden átok, ami meg van írva ebben a könyvben.” (5Móz 29:19) Látod, rólad beszél! És rólam is! „Még a nevét is eltörli az Úr az ég alól.” A nevedet el kellene törölni az enyémmel együtt. „Különválasztja az ilyet az Úr és romlást hoz rá” (5Móz 29:20) Külön kellene választania téged is és engem is egyetlen céllal, hogy megbüntessen minket. „Izráel minden törzséből, a szövetséghez tartozó átkok szerint, amelyek meg vannak írva ebben a törvénykönyvben.” Hát nem érted? Te és én, mi vagyunk a törvényszegők. De mégis Krisztus lett az, aki külön lett választva Izráel minden törzséből. Az Egyetlent, aki megtartja a törvényt, aki Isten minden szavának engedelmeskedett, Isten különválasztotta, elküldte a keresztre, Ő készségesen ment is és ott a kereszten elhordozta a bűneinket, a vétkeinket, és magára vette az átkunkat; és a szent Isten átokként bánt el vele. Lapozzunk egy pillanatra Mózes 4. könyvének 6. fejezetéhez. Nézd a 24-es verset, ezt úgy nevezzük, hogy az ároni áldás, így kellett megáldani Isten népét. -es vers: „Áldjon meg téged az Úr, és őrizzen meg téged! Ragyogtassa rád orcáját az Úr, és könyörüljön rajtad! Fordítsa feléd orcáját az Úr, és adjon neked békességet.” Ez Isten népének az öröksége, ezt kaptad te is. De felteszed a nagyon fontos kérdést: „Hogyan részesülhet egy magamfajta bűnös ilyen áldásban?” Úgy lehetséges, hogy ez az áldás meg lett fordítva és ki lett árasztva Krisztusra: „Átkozzon meg téged az Úr, és pusztítson el téged! Takarja el tőled az orcáját az Úr és ítéljen el téged! Fordítsa el tőled orcáját az Úr és tegyen nyomorulttá, hogy így kiálts fel: „Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engemet?” Egy pillanatra gondoljunk végig valamit. Amikor Krisztus keresztiéről hallotok tanításokat, főleg Húsvétkor, akkor hallotok a kezébe szúrt szögekről, az ostorról és arról, hogy a rómaiak hogyan bántak el vele. És bár fontos ezeket kijelenteni, mégis, ha ez minden, amit a kereszttel kapcsolatban hallasz, hogy megverték, hogy egy fához szögezték, hogy töviskorona volt a fején és hogy lándzsa szúródott az oldalába, akkor igazából nem a keresztről prédikáltak, ez nem a keresztről szóló tanítás. Emlékszem, amikor megjelent Mel Gibson „A Passió” című filmje, amit én sosem láttam, de emlékszem, hogy az egész országból nagyon sok lelkipásztor írt nekem és kérdezte: „Mit gondolsz a filmről? Elfogadod? Vagy van valami kifogásod ellene?” és mindenkinek visszaírtam, hogy: „Több kifogásom van az ellen, ahogyan egyes pásztorok tanítanak az evangéliumról, mint Mel Gibson

filmje ellen.” Úgy hallottam, hogy Mel Gibson filmje megpróbálta bemutatni azt a groteszk testi kízzást, amit Krisztusnak helyettünk kellett elszenvednie. Bizton mondhatom, hogy sokkal rosszabb volt, mint amit bárki bemutatna, mert azt írja az Ige, hogy annyira eltorzult a teste, hogy nem lehetett felismerni, hogy emberről van szó. Tehát ez fontos, de ez még nagyon messze van attól, ami valójában történt. Emlékszel, hogy Jézus a kertben felkiáltott, hogy „Vedd el tőlem ezt a poharat, vedd el tőlem ezt a poharat, vedd el tőlem ezt a poharat”? Mindenki folyton azt kérdezi: „Mi volt a pohárban? Mi volt a pohárban? Mi volt benne, ami miatt Krisztus így gyötrődött?” És hallottam válaszként, hogy „hát tudod, Krisztus előre látta a korbácsütéseket, amint lecsapnak a hátára, meg látta a töviskoszorút a fején, meg előre látta a szögeket a kezében és hogy mi mindent tesznek majd veled a rómaiak.” Nem! Azt hiszed, hogy Krisztus félt egy római keresztől? A történelemből bebizonyítom, hogy nem így volt: Krisztus halála után legalább 300 évig több ezer, talán tízezer keresztény lett keresztre feszítve és fennmaradtak bizonyágok, miszerint a legtöbben zsoltárokat énekelve mentek a kereszthalálba, és örömmel várták, hogy meghallhassanak az Urukért. Te meg azt akarod elhitetni velem, hogy míg Jézus Krisztus követői örömmel fogadták el a keresztet, a fához való szögezésüket, addig az Üdvösségük Kapitánya ugyanezt a sorsot rémülten várta a kertben? Őszintén azt hiszed, hogy az üdvösségünk Feje, a hatalmas Krisztus, az Egy Igaz Izráel rettegett attól a gondolattól, hogy mit tesznek majd veled a rómaiak? A pohár nem egy római keresztel volt telve, bár az is benne volt. A pohár a Mindenható Isten haragjával volt telve, Istennek a mi bűnünk iránt érzett hatalmas szent haragjával és igazságával! Ezt szerette volna Krisztus elkerülni, de az Atya iránti engedelmisségben ezt mondta: „Ne úgy legyen, ahogy én akarom, hanem ahogy Te.” Hadd osszak meg veletek két ígérést, a 75. zsoltárból és a Jeremiás 25-ből. Zsolt 75:9 „Mert pohár van az Úr kezében, tele habzó, fűszeres borral. Ha tölt belőle, meg kell inni, még a seprőjét is le kell nyelni minden bűnösnek a földön.” A föld bűnöseinek szánt pohár ez, Isten ítélete a föld bűnösei részére. Aztán a Jeremiás 25 ezt írja: (15-ös verstől) „Ezt mondja nekem az Úr, Izráel Istene: Vedd el kezemből ezt a serleget, amelyben a harag bora van, És adj inni belőle minden népnek, amelyhez küldelek. Igyanak és tántorogjanak eszeveszetten a fegyver miatt, amelyet én küldök ellenük!” Hát nem érted? A pohár, amitől Krisztus tartott Isten haragja volt, amit neked és nekem kellene elszenvednie, de amit Ő szenvedett el helyettünk. Ez az evangélium, ez történt igazán a kereszten. Még gyorsan két illusztráció: képzelj el egy duzzasztógátat, ami színültig tele van. Ezer mérföld magas és ugyanolyan széles. Annak a gátnak a lábánál van a kis piciny falud, 200 méternyire, a vízmosásban. Egy napon felébredsz és hirtelen hallasz egy hatalmas durranást. A duzzasztógát fala teljesen szétesett és 1-2 másodperc múlva elpusztulsz te is, örökre eltörlődsz

a föld felszínéről. És amint rémülten nézed a hatalmas áradatot, ami feléd tart, ráeszmélsz, hogy senki sincs elég gyors, hogy elszaladjon előle, senki sincs elég erős, hogy ússzon az áradat ellen, mindenki el fog pusztulni. És éppen mielőtt a víz elérné a falvadat, megnyílik a föld és elnyeli az egészet. És az áradatnak még csak egyetlen egy cseppje sem éri a lábszáradat. Ezt tette Krisztus érted a kereszten. Képzeld el egy ötezer kilós malomkövet, amely egy ugyanolyan súlyú másik kövön fekszik. Fogsz egy kicsi darab búzát, egy kis búzaszemet és betuszkolod a két kő közé. Egy másodperc töredéke alatt az óriási nyomás szétrobbantja a magot és az megsemmisül. Ugye ez teljesen új jelentést ad annak, amikor Krisztus ezt mondja: „ha a búzaszem nem esik a földbe és nem hal meg, egymaga marad; de ha meghal, sokszoros termést hoz.” (Ján 12:24) Valakinek meg kellett halnia. Valakinek. Szeretnék nektek felolvasni valamit az egyik kedvenc írómtól, a számomra egyik legkedvesebb dologból a Biblián kívül. John Flavel, a régi puritánus tollából származik. Ha van lehetőséged elolvasni a műveinek az első részét, akkor ajánlom, hogy tedd meg. Itt olyasvalamit írok le, amit én „az Atya és Fiú közötti párbeszéd”-nek hívok, maga Flavel pedig „Az Atya Alkujá”-nak nevez. Ez egy beszélgetés, ami megtörténhetett volna az örökkévalóságban, Krisztus népéért hozott áldozatáról szól. Ezt írja Flavel: képzeld el az Atyát, amint teát alkudozik Krisztussal. Az Atya arról beszélget a Fiúval, hogy „hogyan menekül meg ez a gonosz nép?” és az Atya ezt mondja: „Fiam, itt egy szegény és szerencsétlen lelkek csoportja. Teljesen tönkre tették magukat és most az én ítéletem vár rájuk. Az igazságosság megkívánja, hogy jóvátégyék bűneiket, mert ha nem, akkor örökre elpusztulnak.” Érted? Nem úgy van, hogy Istennek alá kellene vetnie magát valamilyen jogi elvnek, ami Rajta kívül áll, és amiatt nem bocsáthat meg csak úgy neked, amiatt kell megfizetni a bűnökért. Nem, Isten igazságos. Minden jellemvonásában következetes és tökéletes. Nem szerethet és menthet meg az igazságosságának a rovására. Van, aki ezt tanítja: „Isten nem igazságos, hanem szerető volt veled kapcsolatban.” Ha követnénk ezt a logikát, az azt jelentené, hogy Isten szeretete igazságtalan. De nem így van, barátom. Istennek egyszerre kell igazságosnak és szeretőnek is lennie. Az igazságosságában elítélt téged és a szeretetében emberi testet öltött és a te helyedben megfizetett a bűnödért, a te bűnödért. Aztán az Atya megkérdezi a Fiút: „Mi történjen ezekkel a lelkekkel?” és Krisztus így válaszol, ezt most a Fiú mondja: „Ó, Atyám! Annyira szeretem és annyira szánom őket.” Most gondold bele. Szeretném, ha nem csoportként, hanem egyénenként gondolnátok ebbe bele. Rád néz és ezt mondja: „Atyám, annyira szeretem ezt az embert és annyira szánom őt.” Miután minden parancsolatot megszegtek, Ő még mindig azt mondja, hogy „Annyira szeretem és annyira szánom őket.” A büszke emberek azt mondják „nem kérem a szánalmadat.” De szükséged van a szánalmára. Szükséged van rá.

Szánalmasak vagyunk. Azt mondja, hogy „Annyira szeretem és szánom őket, hogy nem akarom, hogy örökre elveszenek, inkább én kezeskedem értük. Atyám, hozd ide az összes számládat, hadd lássam, mivel tartoznak Neked.” Van olyan, hogy egy fiatalember megházasodik és az esküvő után elkezdi elbizonytalanodni az elkötelezettségével kapcsolatban. Azt mondja „nem gondoltam volna, hogy a házasság ilyen kemény dolog. Nem tudom, hogy képes vagyok-e erre.” Ugye előtte dicsekedett, hogy mennyire szereti azt a lányt. Fogalma sem volt az elkötelezettségről, amibe belement. De Krisztusnál más a helyzet. Itt azt mondja az Atyának: „Atyám, hozd ide mindent, amivel tartoznak Neked, hadd lássam.” Képzeld csak el: látja mindazt, amiért meg kellene fizetned. Nem vakon megy a keresztre, nem függ a kereszten és akkor mondja, hogy „Atyám, nem akarom ezt tenni, nem tudtam, hogy ilyen sokba kerül majd.” Az örökkévalóságtól fogva tudja, hogy mennyibe kerül majd neki és mégis megtette. De figyeljetelek csak: „Hozd ide az összes számládat, hadd lássam, mivel tartoznak Neked.” „Uram, hozd ide mind.” Testvérem, most figyelj! Ha ettől nem leszel olyan boldog, hogy sírnál vagy örömdben felkiáltanál, akkor nem érted, hogy mit mondok. Azt mondja „hozd ide az összes számlát. Hozd ide mind, hogy ne legyen utólagos elszámolás a számukra.” Érted, hogy mit mond? Hozd ide az összes számlájukat, a születésüktől kezdve a halálukig, mindent, amivel tartoznak Neked, Atyám, hozd mind ide. Szeretném mind látni és azon a keresztfán szeretném mindet kifizetni, hogy soha többé ne kelljen a bűneikkel bánnod. Érted ezt, testvérem? Soha többé nem kell veled elbánnia! Kész, vége! Minden bűnöd ki lett fizetve! A múltbeli bűneid, a jelenlegi bűneid és amiket majd a jövőben elkövetsz. Mind ki lett fizetve. És van, aki erre azt mondja, hogy „Hát, ha ezt elmondanád az embereknek, akkor csak még több bűnt követnének el.” Nem fognak, az igaz hívők biztosan nem. A testies, gonosz és elveszett gyülekezeti tagok azok, akik ezt hallják és tovább vétkeznek. De a hívők azt mondják „Ha ilyen a szeretete és teljesen megszabadított, akkor az Övé vagyok! Nem akarok több bűnt elkövetni! Nem akarok több bűnt elkövetni!” Látjátok, testvéreim, ez az, ami a szentséghez vezet, ez az, amiért az evangéliumot úgy is hívják, hogy „a kegyességnek a titka.” (1Tim 3:16) Érted ezt? Ez az, ami kegyességet munkál ki a hívőben. Igen, vannak parancsolatok és vannak szabályok, de nem azoktól leszünk istenfélők. Attól leszünk istenfélők, hogy tudjuk, hogy Jézus meghalt, és hogy értem halt meg! És hogy amikor meghalt, minden bűnt kifizetett, múltbéli, jelent és jövőbenit. És Isten soha többé, soha nem fog az ítélőszékéhez hívni, hogy ítélkezzen felettem. Soha többé! Szabad vagyok, szabad vagyok, hála Istennek szabad vagyok! És erre mondod, hogy „de Paul testvér, azt írja az Ige, hogy lesz ítélet a hívők felett is.” (2Kor 5:10) Igen, de figyelj: annál az ítélőszéknél, amikor felnézel a bíró arcába... az Atyádat látod. A testvéred lesz az. Az, aki ítélkezik feletted, az lesz, aki meghalt érted. Hát nem érted? Szabad vagy. Szabad

vagy! Nincs több büntudat! Mindig jöjj Hozzá! Mindig fordulj vissza Hozzá! Mindig szaladj Hozzá! Szabad vagy! Végre átléptél egy ajtón, amiről ezen a világon senki sem tud semmit, és ez a feltétel nélküli szeretet. Egyszerűen szeretve vagy és ez már soha nem változhat meg! És mindez Krisztus tökéletes tette által ott a keresztfán, helyetted. Ezt mondja: „Nálam váltsd be a követelésed, Atyám. Inkább magamra veszem a haragot, ami őket illeti, minthogy ők szenvedjék meg. Rám, Atyám, rám hárítsd az összes tartozásukat.” Ez csodálatos! Most figyelj, hogy mit mond az Atya: „De Fiam, ha magadra vállalasz mindent”, ha helyettük szenvedsz, Fiam, „akkor az utolsó darabbal is el kell számolnod.” Az utolsó fillérig ki kell fizetned. Most figyelj: „Ne várj engedményt.” Azt mondja, „Fiam, ne hidd, hogy a Rád eső büntetés bármivel is enyhébb lesz, mint ami rájuk esett volna.” És aztán ezt mondja az Atya: „Ha őket el is engedem, Téged nem foglak.” Képzeld csak el. És ezt válaszolja a Fiú: „Úgy legyen, Atyám. Terhelj mindent rám, én képes vagyok kiegyenlíteni.” Hát ez itt, ez az isteni jellem. Senki nem mondhat ilyet. Angyalok nem állíthatnak ilyet, senki sem mondhat ilyet, csak a Hatalmas Krisztus, csak Isten Fia képes kiegyenlíteni. Csak Ő és senki más. „És bár a vesztemet hozza majd, bár kimeríti a gazdagságomat, kiűríti a kincseimet, mégis hajlandó vagyok ezt felvállalni. Atyám, hajlandó vagyok, megteszem. Ezt szeretném.” Tudjátok, ahol a Filippi levélben írja, hogy “nem tekintette zsákmánynak, hogy egyenlő Istennel, hanem megüresítette Önmagát, szolgai formát vett fel.” (Fil 2:6-7) Izráel törvénye szerint, ha valaki egy másik ember szolgája volt, és abban a házban, ahol szolgált, felesége és gyermekei lettek, akkor, amikor eljött szabadulásának napja, ha szenvedélyesen szerette az asszonyát és gyermekeit, akik hozzá tartoztak, akkor odamehetett az urához és ezt mondhatta: „Nem akarok szabad lenni, hajlandó vagyok itt maradni a feleségemmel és gyermekeimmel.” Ekkor a mestere odavitte egy ajtófélfához és fogott egy éles tárgyat, mint pl. egy kést vagy szöveget és kilyukasztotta a fülét. Krisztus annyira szeretett téged, annyira szerette a menyasszonyát, hogy Ő, aki mindenek uralkodója volt, az univerzumnak és azon túl is mindenek az örököse - szolgává vált. A menyasszonya iránti szeretetből. Az emberek iránti, a te irántad való szeretetből. Szeretném egy újabb fontos ószövetségi történettel befejezni. Az egész Bibliában ez az egyik legegypikusabb történet. Isten így szólt egy idős emberhez: „Ábrahám, fogd a fiadat, a te egyetlenedet, akit szeretsz, Izsákot, és menj el Móriijá földjére, és áldozd fel ott égőáldozatul az egyik hegyen, amelyet majd megmondok neked.” Emberek, figyeljünk a szövegre! A Biblia ihletett szöveg, Isten Igéje, és itt-ott még vannak kis dolgok benne, amelyek nagyobb tartalommal bírnak, mint ahogy első látásra gondolnánk. Isten ezt más szavakkal is mondhatta volna, de figyeld, hogy mit mond Ábrahámnak: „Fogd a fiadat, a te egyetlenedet, akit szeretsz.” El tudod képzelni, hogy itt valami többről van szó, mint egy Izsák nevű fiú feláldozásáról? És ezt

mondja: „és menj el Mórijjá földjére, és áldozd fel ott égőáldozatul.” Mindnyájan ismerjük a történetet: az öregember összegyűjti a szükséges dolgokat és nekivág az útnak. A hegy lábánál otthagyja a szolgálait és felmegy, hogy Istennek engedelmeskedve feláldozza a fiát. Az idős ember fogja a kést, talán épp azt, amivel körülmetélkedett, hátra húzza a karját és az akarata megadja magát Isten akaratának. És épp mielőtt a kés hegye beleszúródna a fia mellkasába, az egyetlen fiáéba, akit szeret, ezt hallja: „Ábrahám, Ábrahám, ne nyújtsd ki kezdet a fiúra, és ne bántsod őt, mert most már tudom, hogy istenfélő vagy, és nem tagadtad meg tőlem a fiadat, a te egyetlenedet.” Ekkor fölemelte Ábrahám a tekintetét, és meglátta, hogy ott van egy kos, szarvánál fogva fönnakadva a bozótban. És elnevezte azt a helyet Jehova Jireh-nak, Az Úr gondoskodik. Most hadd álljak meg itt egy pillanatra. A jóléti elveket tanítók és hasonlóak a tévében, akik a Jehova Jireh nevet használják és azt mondják, hogy „ezért Isten egy Mercédeszt fog adni neked”, istenkáromlást követnek el és megmutatják szívük valós szándékait, hogy hitetlenek és nem ismerik Istent, hiszen jobban kívánják e világ dolgait, mint azt, amit Isten valóban ígér itt: a Fiát, az egyetlen Fiát, akit szeret. Természetesen Isten gondoskodni fog a népéről, de drága barátom, ha tiéd a Krisztus, akkor mi másra van még szükséged, mi más kell még? Ahogyan véget ér ez a történet, azt gondoljuk, hogy „ó, hála az Úrnak, megmenekült a fiú, milyen jó vége lett a történetnek.” A gond csak az, hogy ez még nem a vége volt. Itt még csak a szünet következett. És amikor újra felgördül a függöny, ott láthatjuk Őt egy sötét színpadon, halvány fényben, egy kegyetlen kereszten. És Isten Fia, az egyetlen Fia, akit szeretett, ott függ a kereszten. És azért, hogy Isten azt mondhassa Ábrahámnak, hogy „Ábrahám, Ábrahám, ne nyújtsd ki kezdet a fiúra”, amikor Krisztus a kereszten volt, olyan, mintha az Atya kivette volna a kést Ábrahám kezéből és amikor Krisztus felkiáltott, hogy „Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engemet?” azt a kést egyenesen a saját Fia szívébe szúrta. Látod, valakinek Isten haragját elszenvedve meg kellett halnia. És tudod... Sosem olvastad az Ézsaiás 53:10-ben, hogy „az Úr akarata volt, hogy összetörje”? Összetörje – mit gondolsz, mit jelent az, hogy összetörni valakit? Őszintén mondom, hogy igazából nem érdekel, hogy teljes-e az életed, vagy hogy meg tudod-e valósítani önmagadat. És az sem érdekel, hogy anyagilag hogyan állsz. Ez a gyülekezet nem azért van, hogy ebben a világban szerezd meg a legjobb életet, ennek a gyülekezetnek és az erről a pulpitusról szóló tanításnak egy célja van csupán, hogy megbékülj Istennel és hogy annyira szeresd Őt, hogy eldobd magadtól ezt a világot, mintha ganéj lenne és kövesd Krisztust teljes szívedből, lelkedből, erődből és elmédből. És az ilyenfajta követés indítéka ne egy prédikátor legyen, aki büntudatot ébreszt benned vagy manipulál az Igével. Nem, ez legyen az indítékod: hogy kiöntötte a véré a te lelkedért. Teljesen és tökéletesen szeretve vagy úgy, ahogyan most vagy. Ha ismered

Krisztust, nem kell se jobbra, se balra elmozdulnod azért, hogy jobban legyél szeretve mint ahogy majd az örökkévalóságban leszel. Szeretve vagy, ez az indítékod. Megszabadultál a bűntudattól, ez a motivációd. Krisztus mindenért megfizetett, most pedig járj ebben a szabadságban. Többé ne félj, örvendj! Adjon erőt a tudat, hogy ekkora árat fizetett érted. Biztos vagyok benne, hogy egyikőtök sem, sem mindnyájan együtt, megtérésetek előtt nem voltatok fele olyan gyarlók és gonoszok, mint én. De ha az a tudat, hogy olyan romlott voltál, arra késztesz, hogy csak Krisztust kívánd, akkor úgy legyen. Krisztust, Krisztust, Jézus Krisztust! Ő minden, csak Ő kell, semmi más! Nem, nem! „Paul testvér, mit kapunk ebben a gyülekezetben?” Krisztust kapod. És ha Ő nem elég: van sok más csoport, ahol mindenféle dolgot ajánlanak neked. De Krisztusra van szükséged, csak Rá! És ha Ő megvan, megvan mindened, abszolút mindened. Fordulj Krisztushoz. A gyermekeknek mondom: néhányan közületek többet hallottatok az evangéliumról mint egész népek hallottak. Gyerekek, tegyetek bűnbánatot, térjete meg a bűneitekből és higgyetek Krisztusban. Felnőttek, lehet, hogy azt gondoljátok „Nekem még soha, de soha nem áradt Isten szeretete a szívembe. A vallásom csak a fejemben van, nem jelent semmit.” Bánsz meg bűneid és térj meg Krisztushoz. „Mit tegyek?” Keresd Őt. És Ő engedi, hogy megtaláld. Keresd Őt. „De nem tudom, hogyan!” Itt maradunk egész nap, akár éjszaka is, és átvesszük a Bibliát veled. Nem csak öt percet adunk, aztán elküldünk abban a hitben, hogy üdvözültél; mi meg úgy teszünk, mintha közénk tartoznál. Bízzál Krisztusban! Könyörgök, bízzál Krisztusban! És ti diákok és mások, akiknek mindenféle terveik vannak az életükre, lehet, hogy Isten azt szeretné, ha tennéd, amit épp teszel is, nem tudhatom, de ezt tudom: az Ő dicsőségére kell tenned. Azért, amit Ő tett a kereszten. Ismerd fel, hogy ez mindenre vonatkozik, amit teszel. Ha szenvedélyt érzel Krisztus iránt, az nem jelenti azt, hogy valamilyen szolgálatot kell vállalnod. Értsd meg, hogy ha valóban hiszel Krisztusban, akkor semmi sem világi az életedben. Mindegy, hogy mi lesz belőled, szent lesz az Úr előtt és Őérte kell tenned. Csak Őérte, mindent Őérte. Ha beszélni szeretnél a lelked állapotáról, akkor tudd, hogy itt leszek én is meg más férfiak is. Beszélj velünk, mi szívesen megosztunk veled bármit. Hogy ha azt mondod, hogy „Nem is tudom, hogy megtértem-e”, akkor kinyitjuk a Bibliát és segítünk, hogy megtudd, az Ige mit tanít az üdvösségről. És ha azt mondod, hogy „hát, nekem úgy eltompult a szívem. Tudok mindent, amit tudnom kell, de valahogy eltompult a szívem.” Akkor keresd Őt! Keresd Őt! Keresd Őt! Nem kell az emberek tanácsa, csak Őt keresd! Kizárólag Istent keresd! Imádkozzunk! Atyám, eléd jövök és imádkozom, Istenem. Uram, köszönjük Neked Jézus Krisztust. Köszönjük, Urunk, hogy a legjobb költő vagy a legokosabb ember a világon sem tudná megérteni vagy kifejezni Krisztus nagyszerűségét és a benne rejlő szépséget. Atyám, imádkozom a népedért. Imádkozom

azokért, akik itt vannak ma, hogy erősítsd meg az Ő szeretetüket Krisztus iránt, és hogy ez a szeretet hajtsa az életüket. De Uram, nem igazán az, ahogyan mi szeretünk Téged, hanem ahogy Te szeretsz minket. Uram, a mi szeretetünk ingadozik, de a Tiéd állandó és mindig motivál minket. Istenem, munkálkodj az életünkben és a szívünkben! Változtass meg minket, formálj át, hogy egyszerűen csak szeressünk és járjunk a Fiaddal! Jézus nevében, ámen. Látogass el a honlapunkra: heartcrymissionary.com Ott olvashatsz részletes tájékoztatást a szolgálatunkról, célunkról, hitvallásunkról és módszereinkről, valamint bőséges információt a misszionáriusokról, akiket szolgálhatunk.

<http://illbehonest.com/hungarian/Az-Evangelium-Paul-Washer>